

4. Així mateix, el Govern, per mitjà del Ministeri de l'Interior, i sens perjudici de les competències de les comunitats autònomes, ha d'adequar les plantilles dels grups de menors de les brigades de policia judicial, amb l'objecte d'establir l'adscripció a les seccions de menors de les fiscalies dels funcionaris necessaris als fins proposats per aquesta Llei.

5. El Govern per mitjà del Ministeri de Justícia, sens perjudici de les competències assumides per les comunitats autònomes, i en el termini de sis mesos des de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat», ha d'adoptar les disposicions oportunes per a la creació de cossos de psicòlegs i educadors i de treballadors socials forenses.

Disposició final quarta. *Especialització de jutges, fiscals i advocats.*

1. El Consell General del Poder Judicial i el Ministeri de Justícia, en l'àmbit de les seves competències respectives, han de procedir a la formació de membres de la carrera judicial i fiscal especialistes en matèria de menors d'acord amb el que s'estableixi per reglament. Aquests especialistes han de tenir preferència per exercir els càrrecs corresponents en les sales de menors dels tribunals superiors de justícia i en els jutjats i les fiscalies de menors, d'acord amb el que estableixin les lleis i els reglaments.

2. En totes les fiscalies hi ha d'haver una secció de menors composta pels membres de la carrera fiscal, especialistes, amb les dotacions de funcionaris administratius que siguin necessaris, segons es determini per reglament.

3. El Consell General de l'Advocacia ha d'adoptar les disposicions oportunes perquè en els col·legis en què sigui necessari s'imparteixin cursos homologats per a la formació dels lletrats que vulguin adquirir l'especialització en matèria de menors a fi d'intervenir davant els òrgans d'aquesta jurisdicció.

Disposició final cinquena. *Clàusula derogatòria.*

1. Es deroguen: la Llei orgànica reguladora de la competència i el procediment dels jutjats de menors, text refós aprovat pel Decret d'11 de juny de 1948, modificada per la Llei orgànica 4/1992, de 5 de juny; els preceptes subsistents del Reglament per a l'execució de la Llei orgànica reguladora de la competència i el procediment dels jutjats de menors, aprovat pel Decret d'11 de juny de 1948; la disposició transitòria dotzena de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal; i els articles 8.2, 9.3, la regla 1a de l'article 20, en el que es refereix al número 2n de l'article 8, el segon paràgraf de l'article 22 i l'article 65 del text refós del Codi penal, publicat pel Decret 3096/1973, de 14 de setembre, d'acord amb la Llei 44/1971, de 15 de novembre.

2. També queden derogades totes les altres normes, del mateix rang o inferior, que s'oposin al que estableix aquesta Llei.

Disposició final sisena. *Naturalesa d'aquesta Llei.*

Els articles 16, 20, 21, 23 a 27, 30 a 35, 37 a 39, 41, 42 i 61 a 64, la disposició addicional tercera i la disposició final tercera d'aquesta Llei orgànica tenen naturalesa de Llei ordinària.

Disposició final setena. *Entrada en vigor i desplegament reglamentari.*

1. Aquesta Llei orgànica entra en vigor al cap d'un any de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat». En aquesta data també entren en vigor els articles 19 i 69 de la Llei orgànica 10/1995, de 23 de novembre, del Codi penal.

2. Durant el termini esmentat en l'apartat anterior, les comunitats autònomes amb competència respecte a la protecció i la reforma de menors han d'adaptar la seva normativa per a l'execució adequada de les funcions que els atorga aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 12 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

955 *REIAL DECRET LLEI 1/2000, de 14 de gener, sobre determinades mesures de millora de la protecció familiar de la Seguretat Social.* («BOE» 14, de 17-1-2000, i «BOE» 17, de 20-2-2000.)

La Constitució espanyola preveu, a l'article 39, que els poders públics han d'assegurar la protecció social, econòmica i jurídica a la família, declaració que està en línia, entre altres, amb la Carta Social Europea, que considera la família com a element essencial de la societat, amb dret a una protecció jurídica i econòmica adequades per aconseguir el seu desenvolupament.

El suport a la família, a més a més de donar compliment a les previsions constitucionals, constitueix una política prioritària per a qualsevol govern compromès amb la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. En aquest sentit, la Subcomissió d'Estudis del Congrés dels Diputats, per analitzar la situació de la família a Espanya, va instar el Govern, en el marc de les seves conclusions, a impulsar una política integral de suport a la família.

En el marc de la protecció a la família, el sistema de la Seguretat Social preveu unes prestacions econòmiques, per fill a càrrec, la quantia de les quals està en funció de l'edat i les circumstàncies dels fills. No obstant això, en el cas de fills menors de 18 anys, aquestes prestacions econòmiques han perdut una part del seu significat protector, ja que no s'han actualitzat des del seu establiment l'any 1991.

Mitjançant aquesta norma, el contingut de la qual respon a la voluntat de posar remei a aquesta situació, es procedeix, d'una banda, a la revisió, amb vigència des de l'1 de gener de 1999, de les quanties de les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill a càrrec menor de 18 anys. Això fa que els beneficiaris d'aquestes assignacions econòmiques tinguin dret a percebre, en un pagament únic, les diferències entre els imports que han percebut en l'exercici esmentat i els que els corresponen d'acord amb els nous imports. De la mateixa manera, es procedeix a la revisió d'aquestes assignacions econòmiques per a l'exercici 2000. Les mesures anteriors impliquen dotar les assignacions econòmiques esmentades de més eficàcia protectora, dins dels objectius i les orientacions de suport a la família.

Al seu torn, es modifica el contingut protector de les prestacions familiars a càrrec de la Seguretat Social, mitjançant l'establiment de dues noves prestacions de

pagament únic dirigides, la primera d'aquestes, als casos de naixement del tercer fill o posterior i, la segona, per als supòsits de part múltiple. Aquestes prestacions econòmiques tenen com a finalitat compensar, en part, l'augment de les despeses que es produeixen pel naixement d'un fill, en els casos de famílies amb menys recursos, o quan, simultàniament, les famílies han de tenir cura de diversos fills pel fet del part múltiple.

L'establiment d'aquestes mesures requereix una norma amb rang de llei. No obstant això, a fi de propiciar la millora de la situació econòmica de les famílies i de permetre'ls que puguin percebre els nous imports de les assignacions econòmiques o, si s'escau, ser beneficiàries de les noves prestacions que s'instauren, és necessari posar en pràctica aquestes mesures en el menor temps possible.

En virtut d'això, atès que és urgent l'adopció de les mesures exposades anteriorment i fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta conjunta dels ministres d'Economia i Hisenda i de Treball i Assumptes Socials i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 14 de gener de 2000,

DISPOSO:

Article 1. *Revisió dels imports de les assignacions familiars de la Seguretat Social per fill a càrrec.*

1. Amb efecte des de l'1 de gener de 1999, la quantia de les assignacions familiars de Seguretat Social per fill a càrrec menor de 18 anys queda fixada en els imports següents:

- 47.460 pessetes/any, en els casos de fill a càrrec no minusvàlid.
- 94.860 pessetes/any, quan el fill tingui la condició de minusvàlid en un grau igual o superior al 33 per 100.

2. Els perceptors de les assignacions per fill a càrrec menor de 18 anys han de percebre, en un pagament únic, la diferència entre l'import de prestació que hagin percebut el 1999 i el que resulti d'aplicar el que disposa l'apartat anterior, proporcionalment al període de mesos en què s'hagi percebut l'assignació per fill a càrrec.

3. A partir de l'1 de gener de l'any 2000, la quantia de les assignacions familiars que assenyalava l'apartat 1 queda fixada en els imports següents:

- 48.420 pessetes/any, en els casos de fill a càrrec no minusvàlid.
- 96.780 pessetes/any, quan el fill tingui la condició de minusvàlid en un grau igual o superior al 33 per 100.

Article 2. *Prestació econòmica pel naixement d'un fill.*

1. Les famílies que tinguin dos fills o més tenen dret, amb motiu del naixement d'un altre fill, a una prestació econòmica del sistema de la Seguretat Social en la quantia i en les condicions que estableixen els apartats següents.

2. La prestació econòmica consisteix en un pagament únic de 75.000 pessetes, per cada fill nascut, a partir del tercer.

3. Són beneficiaris de la prestació econòmica pel naixement d'un fill les persones, pare o mare, o, si no n'hi ha, la persona que s'estableixi per reglament, que compleixin els requisits que estableixen els articles 181

i 183 de la Llei general de la Seguretat Social, quan a més a més els ingressos percebuts no superin la quantia que, en cada moment, estigui establerta per ser beneficiari de les assignacions econòmiques per fill a càrrec no minusvàlid.

En el supòsit de convivència del pare i la mare, si la suma d'ingressos supera els límits assenyalats no es reconeix la condició de beneficiari a cap d'ells.

Article 3. *Prestació econòmica per part múltiple.*

1. S'estableix en el sistema de la Seguretat Social una prestació econòmica de pagament únic, per part múltiple, quan el nombre de nascuts sigui igual o superior a dos.

2. La quantia de la prestació per part múltiple és la següent:

Nombre de fills nascuts	Nombre de vegades de l'import mensual salari mínim interprofessional
2	4
3	8
4 i més	12

3. Són beneficiaris de la prestació econòmica per part múltiple les persones, pare o mare o, si no n'hi ha, la persona que s'estableixi per reglament, que compleixin els requisits que estableixen els articles 181 i 183 de la Llei general de la Seguretat Social, per bé que el reconeixement i la percepció de la prestació no queda supeditat als ingressos dels beneficiaris.

Disposició addicional única. *Finançament del pagament únic als beneficiaris de les assignacions econòmiques de la Seguretat Social per fill a càrrec.*

Les obligacions que es generin per l'aplicació del que disposa l'apartat 2 de l'article 1 es financen, respectivament, pel pressupost de la Seguretat Social i el pressupost de l'Estat, segons s'hagin finançat les assignacions econòmiques per fill a càrrec en l'exercici pressupostari de 1999.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogats tots els preceptes que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final única. *Entrada en vigor.*

El que disposa aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 14 de gener de 2000.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 17, de 20-2-2000.)